Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Barbacaru Igor)
Dosarul nr. 3r-242/26
2-26005289-02-3r-02032026

D E C I Z I E

11 iunie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SRL „Apa Cristalină" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 2 aprilie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ inițiată la acțiunea formulată de SRL „Apa Cristalina" împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 13 martie 2026, SRL „Apa Cristalină" s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând:

1) Anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.769/4341 din 12 decembrie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale;

2) Anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.754/20 din 5 februarie 2026 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr.769/4341 din 12 decembrie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat și suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea solicitării privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat reclamantul a indicat că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea deciziilor contestate, întrucât acestea ar fi fost emise cu încălcarea legislației fiscale, conținând erori de drept, de logică și de calcul.

Reclamantul a susținut că, în cadrul procedurii administrative de contestare, situația sa juridică a fost agravată în mod nejustificat, deoarece în urma reverificării

fiscale cuantumul obligațiilor fiscale, al majorărilor de întârziere și al sancțiunilor aplicate a crescut de la aproximativ 2 500 000 lei la circa 4 200 000 lei.

Totodată, acesta a invocat faptul că o parte din suma stabilită prin actele contestate, în mărime de aproximativ 1 500 000 lei, a fost deja încasată, iar pentru garantarea executării obligațiilor fiscale au fost sechestrate 15 bunuri imobile aflate în proprietatea societății.

De asemenea, reclamantul a susținut că executarea în continuare a actelor contestate îi poate cauza prejudicii semnificative și greu de reparat, afectând desfășurarea activității economice curente. În acest sens, a arătat că societatea administrează sistemul de alimentare cu apă al satului Cimișeni și asigură furnizarea apei potabile pentru locuitorii localității, iar blocarea conturilor bancare și măsurile de executare silită creează dificultăți în achitarea energiei electrice necesare funcționării pompelor de apă, existând riscul sistării serviciului de alimentare cu apă.

Reclamantul a mai invocat că perioada respectivă coincide cu sezonul procurării materialului săditor și a produselor necesare activității agricole pentru anul 2026, iar indisponibilizarea mijloacelor financiare îi afectează capacitatea de a desfășura activitatea economică.

Totodată, a subliniat că sechestrul aplicat asupra bunurilor și conturilor împiedică utilizarea transportului întreprinderii, inclusiv efectuarea reviziei tehnice și achitarea taxelor obligatorii aferente, toate acestea fiind de natură să genereze consecințe negative iminente asupra activității societății.

În susținerea poziției sale, reclamantul a invocat prevederile art. 172 și art. 214 din Codul administrativ, considerând că sunt întrunite cumulativ atât condiția existenței unor suspiciuni serioase privind legalitatea actelor administrative contestate, cât și condiția existenței unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea acestora până la soluționarea definitivă a litigiului.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 2 aprilie 2026 a fost respinsă cererea SRL „Apa Cristalina” privind suspendarea executării actului administrativ, înaintată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea SRL „Apa Cristalina” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil – Decizia nr.769/4341 din 12 decembrie 2025, precum și Decizia nr.754/20 din 5 februarie 2026 adoptată în procedura prealabilă.

Pentru a dispune astfel, prima instanță a reținut în esență că „*reclamantul nu a justificat cererea privind suspendarea executării deciziei nr.769/4341 din 12.12.2025, ci și-a expus doar dezacordul în privința actelor administrative contestate, profitînd de dreptul de a solicita suspendarea executării actului administrativ defavorabil. Menționând doar cadrul legal ce prevede suspendarea executării actului administrativ. Or, simplul fapt al transcrierii articolelor din Codul Administrativ nu suplinește lipsa unei argumentări logico-juridice ale pretențiilor formulate.*

Or, pentru a fi posibilă suspendarea actului administrativ în baza temeiului prevăzut de lege reclamantul urma să demonstreze că autoritatea pârâtă la emiterea deciziei nr. 769/4341 din 12.12.2025, a încălcat legea şi din examinarea sumară pot fi deduse suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil".

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 2 aprilie 2026, SRL „Apa Cristalină" a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 2 aprilie 2026, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea formulată de SRL „Apa Cristalină" privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 25 martie 2026 este neîntemeiată și adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, întrucât instanța de fond nu a apreciat corect circumstanțele care justifică suspendarea executării actului administrativ contestat.

Recurentul a susținut că sunt întrunite ambele condiții prevăzute de art. 172 Cod administrativ, și anume existența unor suspiciuni serioase privind legalitatea actului administrativ și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea acestuia.

În acest sens, recurentul a invocat că actele administrative contestate au fost emise cu încălcarea legislației fiscale, conțin erori de fapt, de drept și de calcul, iar în cadrul procedurii administrative situația sa juridică a fost agravată în mod nejustificat. Potrivit argumentelor formulate, după contestarea actului inițial emis de Serviciul Fiscal de Stat, în urma reverificării fiscale obligațiile fiscale, sancțiunile și majorările de întârziere au crescut de la aproximativ 2 500 000 lei la peste 4 200 000 lei, ceea ce demonstrează caracterul discutabil al concluziilor autorității fiscale și necesitatea verificării legalității acestora în cadrul judecării fondului cauzei.

Totodată, recurentul a susținut că executarea actelor contestate îi produce deja consecințe grave. Acesta a arătat că din suma pretinsă de circa 4 000 000 lei au fost deja încasate aproximativ 1 500 000 lei, iar pentru garantarea executării au fost aplicate sechestre asupra a 15 bunuri imobile și asupra conturilor bancare ale societății. În opinia recurentului, măsurile respective blochează activitatea curentă a întreprinderii și creează riscul imposibilității desfășurării activității economice.

Un accent deosebit a fost pus pe faptul că SRL „Apa Cristalină" este operatorul care asigură alimentarea cu apă potabilă a satului Cimișeni, furnizând apă populației, instituțiilor publice, grădiniței, gimnaziului, oficiului medicilor de familie și agenților economici din localitate. Recurentul a susținut că blocarea conturilor și lipsa accesului la mijloacele financiare necesare pot genera dificultăți la achitarea energiei electrice consumate de instalațiile de pompare, ceea ce ar putea conduce la întreruperea

alimentării cu apă a localității și la afectarea unui serviciu de interes public major. În susținerea acestor afirmații au fost anexate adeverințe și liste ale consumatorilor deserviți de societate.

De asemenea, recurentul a invocat că activitatea de bază a societății este agricultura, iar măsurile de executare împiedică procurarea semințelor, îngrășămintelor, pesticidelor, motorinei și a altor resurse necesare lucrărilor agricole. Potrivit recurentului, blocarea conturilor face imposibilă efectuarea plăților prin virament către furnizori, inclusiv pentru efectuarea reviziei tehnice a mijloacelor de transport utilizate în activitatea întreprinderii, ceea ce afectează în mod direct capacitatea acesteia de a-și desfășura activitatea economică.

Recurentul a criticat concluzia instanței de fond potrivit căreia prejudiciile invocate ar avea un caracter exclusiv patrimonial și ar putea fi reparate ulterior.

În opinia sa, instanța nu a ținut cont de consecințele reale și imediate ale executării actelor contestate, care depășesc simpla afectare financiară și vizează inclusiv imposibilitatea prestării serviciului public de alimentare cu apă și compromiterea activității agricole desfășurate de societate.

Recurentul a subliniat că nu solicită anularea măsurilor de executare sau ridicarea sechestrelor, ci doar suspendarea temporară a executării actelor administrative până la examinarea fondului cauzei, măsură care ar preveni producerea unor prejudicii semnificative și greu de reparat.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, la 6 mai 2026, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „Apa Cristalină”, cu menținerea încheierii primei instanțe.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea*

nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul".

Completul judiciar constată că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), a emis încheierea recurată la 23 martie 2026, aceasta fiind notificată recurentului la 24 martie 2026 (f.d. 91). În consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază că recursul declarat de SRL „Apa Cristalină" la 2 aprilie 2026 a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Completul judiciar a stabilit că recursul a fost semnat de către administratorul SRL „Apa Cristalină", Spătari Iulia.

La fel, se reține că recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenții își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul SRL „Apa Cristalină" a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile expuse mai sus, în temeiul art. 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ constată întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SRL „Apa Cristalină".

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursurilor în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate și adoptarea unei noi încheieri privind admiterea cererii de suspendare a executării Deciziei nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de persoana juridică SRL „Apa Cristalină", din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Din materialele cauzei rezultă că, la 13 martie 2026, SRL „Apa Cristalină" s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat,

prin care a solicitat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.769/4341 din 12 decembrie 2025 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.754/20 din 5 februarie 2026 emisă la cererea prealabilă.

Concomitent, SRL „Apa Cristalină" a solicitat suspendarea executării Deciziei nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de persoana juridică SRL „Apa Cristalină".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 2 aprilie 2026 a fost respinsă cererea SRL „Apa Cristalina" privind suspendarea executării actului administrativ, înaintată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea SRL „Apa Cristalina" împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil – Decizia nr.769/4341 din 12 decembrie 2025, precum și Decizia nr.754/20 din 5 februarie 2026 adoptată în procedura prealabilă.

Efectuând controlul judiciar al încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 2 aprilie 2026, în lumina argumentelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că soluția instanței de fond este nejustificată și contravine probelor din dosar.

În corespundere cu art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere

aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii

nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că la 12 decembrie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a emis Decizia nr. 769/4341 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de persoana juridică SRL „Apa Cristalina”, prin care s-a decis:

1. **A micșora** suma TVA spre deducere în perioada ulterioară cu **1 193 380 lei**, care la situația din 31.12.2024 va constitui **219 298 lei.**

2. **A încasa la buget suma impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului:**

-46 826 lei, impozit pe venit reținut din salariu diminuat;

-1 858 357 lei, impozitul pe venit provenit din activitatea de întreprinzător diminuat;

-244 402 lei, taxa pe valoare adăugată diminuată;

-413 lei, taxa pentru amenajarea teritoriului diminuată.

3. **A încasa la buget majorare de întîrziere (penalitate),** calculată în conformitate cu art.228 (alin.(2) și (3) din Codul fiscal.

-20 810 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit reținut din salariu diminuat;

-806 120 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător diminuat;

-126 313 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător diminuat;

-201 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pentru amenajarea teritoriului diminuată.

4. A aplica pentru încălcările legislației:

-464 589 lei, amendă pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, conform prevederilor art. 261 alin.(4) din Codul fiscal;

-61101 lei, amendă pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată, conform prevederilor art. 261 alin.(4) din Codul fiscal;

-420 786 lei, amendă pentru micșorarea (diminuarea) venitului impozabil declarat de către contribuabilul care a beneficiat de amînarea termenului de achitare a

impozitului pe venit aferent profitului obținut, conform prevederilor art. 260 alin.(6) din Codul fiscal;

-69 186 lei, amendă pentru neplata în termenele stabilite a impozitului pe venit în rate, conform prevederilor art. 261 alin.(6) din Codul fiscal;

-4 000 lei, amendă pentru încălcarea modului de întocmire a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12), conform prevederilor art. 260 alin.(1) din Codul fiscal;

-21 000 lei, amendă pentru neprezentarea facturii fiscale în termenele prevăzute la art.117, conform prevederilor art. 260 alin.(4) din Codul fiscal;

-58 281 lei, amendă pentru prezentarea tardivă a informației prevăzută la art.226^{11} alin.(5), art.253 alin.(7) din Codul fiscal.

A aplica avertizare, conform prevederilor art.235 alin.(1^{1}) din Codul fiscal pentru comiterea încălcărilor fiscale nesemnificative:

a) prevăzute de art.261 alin.(4) din Codul fiscal;

b) prevăzute de art.261 alin.(5) din Codul fiscal;

c) prevăzute de art.260 alin.(1) din Codul fiscal.

Prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/20 din 5 februarie 2026 emisă pe marginea contestației, a fost menținută Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025.

Contestând în instanță actul administrativ individual defavorabil, prin acțiunea depusă, SRL „Apa Cristalina” a solicitat suspendarea executării Deciziei nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Apă Cristalină”.

În această ordine de idei, Completul de contencios administrativ reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât instanța competentă nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Sub acest aspect, remarcabil fiind faptul că în procesul executării din oficiu a actelor administrative urmează a fi asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții către particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționate,

în același timp legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitralului. Tocmai de aceia suspendarea executării actului administrativ trebuie considerată ca fiind, în realitate un eficient instrument procesual aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca atât timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele juridice față de cei vizați.

Completul judiciar reiterează că, instanţa nu trebuie de fiecare data să procedeze la analizarea criticilor de ilegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea de anulare a actului administrativ, ci la etapa soluționării cererii de suspendare trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - ***existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil***, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest context, raportat la susținerea reclamantului SRL „Apa Cristalina”, potrivit căreia asupra actului administrativ contestat planează suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia, precum și la argumentele intimatului Serviciul Fiscal de Stat, care invocă inexistența unor asemenea suspiciuni, instanța de recurs apreciază că, la această etapă procesuală, nu se impune o evaluare definitivă și concretă a acestor susțineri. Aceasta deoarece complexitatea raportului juridic dedus judecății, coroborată cu necesitatea de a analiza aspecte ce țin de diverse ramuri de drept, reclamă o abordare amplă și aprofundată, realizabilă exclusiv în cadrul judecății pe fond. Numai prin administrarea completă a probatoriului și printr-o examinare detaliată a circumstanțelor de fapt și de drept se va putea stabili, într-o manieră obiectivă legalitatea sau ilegalitatea actului contestat. Or, o asemenea analiză

exhaustivă nu poate fi efectuată în cadrul procedurii incidente privind suspendarea executării actului administrativ.

Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs constată că, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025. Argumentele invocate de SRL „Apa Cristalina" referitoare la legalitatea actului administrativ contestat vizează aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea normelor de drept fiscal, acestea urmând a fi analizate în detaliu în cadrul judecării cauzei pe fond.

Pe de altă parte, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ atestă că, în cazul de față, instanţa de fond nu a atribuit o apreciere suficientă circumstanţelor particulare ale cauzei şi nu a delimitat în mod corespunzător pericolul care ar putea surveni în cazul punerii în executare a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025. În cadrul procedurii de suspendare, instanța urma să analizeze contextul specific al litigiului, având în vedere nu doar obiectul acțiunii formulate de reclamant, ci și temeiurile de fapt și de drept invocate de acesta pentru a demonstra existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea actului administrativ individual defavorabil.

Pe cale de consecință, Completul specializat conchide că în speță este incident drept temei pentru suspendarea executării actului administrativ individual contestat motivul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, or, executarea imediată și necondiționată a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025 ar constitui o ingerință disproporționată, susceptibilă să cauzeze reclamantului prejudicii ireparabile.

Instanța de recurs menționează că, suspendarea deciziei contestate nu înlătură definitiv efectele acesteia, ci doar le suspendă temporar până la soluționarea cauzei și emiterea unei hotărâri definitive și executorii, fiind astfel asigurată protecția efectivă a reclamantului și evitată producerea de prejudicii materiale inevitabile.

Astfel, cu referire la cel de-al doilea temei prevăzut de lege - ***existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil***, instanța de control judiciar constată că prima instanță a apreciat în mod eronat că această cerință nu este întrunită în prezenta cauză. Din materialele dosarului și susținerile părților rezultă că reclamantul a demonstrat, cu suficient grad de certitudine, existența unui risc real și iminent de producere a unor daune ce depășesc sfera unui prejudiciu reparabil prin mijloace juridice ulterioare. Eventuala menținere în executare a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025 ar genera efecte care, prin natura și amploarea lor, ar produce un impact direct asupra activității economice desfășurate de reclamantă, punând în pericol atât continuitatea funcționării

întreprinderii, cât și capacitatea acesteia de a-și onora obligațiile față de terți și de a presta serviciile de interes public aflate în sarcina sa.

Completul judiciar reține că, SRL „Apa Cristalină” nu desfășoară exclusiv activități comerciale orientate spre obținerea profitului, ci asigură și serviciul de alimentare cu apă potabilă a locuitorilor satului Cimișeni, precum și a instituțiilor publice și agenților economici din localitate. Prin urmare, blocarea conturilor bancare și aplicarea măsurilor de executare silită în vederea recuperării sumelor stabilite prin actul administrativ contestat nu afectează doar patrimoniul societății, ci creează un risc real de perturbare a furnizării unui serviciu esențial pentru comunitate.

Din conținutul Deciziei contestate rezultă că în sarcina reclamantului au fost stabilite obligații fiscale în cuantum semnificativ, inclusiv impozit pe venit, majorări de întârziere și amenzi, a căror executare imediată presupune încasarea unor sume considerabile. Totodată, din argumentele invocate de reclamant rezultă că aceste mijloace financiare sunt necesare pentru asigurarea activității curente a întreprinderii, inclusiv pentru achitarea energiei electrice indispensabile funcționării sistemului de alimentare cu apă potabilă a satului Cimișeni, procurarea materialului săditor, îngrășămintelor, pesticidelor și altor resurse necesare desfășurării activității agricole, precum și pentru întreținerea și exploatarea mijloacelor de transport utilizate în procesul de producție.

De asemenea, din actele cauzei rezultă că consecințele executării actului administrativ contestat nu se rezumă exclusiv la o diminuare temporară a patrimoniului reclamantului. În măsura în care executarea silită ar conduce la imposibilitatea continuării activității economice, la compromiterea lucrărilor agricole aferente sezonului curent, la imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale sau la afectarea furnizării apei potabile către consumatori, prejudiciile astfel produse nu ar putea fi înlăturate integral prin simpla restituire ulterioară a sumelor încasate în cazul unei eventuale admiteri a acțiunii în contencios administrativ.

Ca urmare, instanţa de recurs apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) potrivit căreia argumentele reclamantului privind existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile nu au fost probate suficient. Or, din materialele cauzei rezultă că SRL „Apa Cristalină” nu reprezintă un simplu agent economic, ci asigură funcționarea sistemului de alimentare cu apă potabilă a satului Cimișeni, prestând un serviciu esențial pentru populație, instituțiile de învățământ, instituțiile medicale și ceilalți consumatori din localitate.

În aceste circumstanțe, eventualele dificultăți financiare generate de executarea imediată a obligațiilor fiscale stabilite prin actul contestat, coroborate cu măsurile de sechestru deja aplicate asupra bunurilor și conturilor societății, sunt de natură să afecteze capacitatea reclamantului de a asigura continuitatea prestării serviciului public de alimentare cu apă. O eventuală imposibilitate de achitare a energiei electrice necesare funcționării instalațiilor de pompare sau de efectuare a cheltuielilor

indispensabile exploatării infrastructurii de alimentare cu apă ar putea conduce la întreruperea sau limitarea furnizării apei potabile către locuitorii satului Cimișeni.

Or, accesul populației la apă potabilă constituie un interes public major, iar eventualele perturbări ale acestui serviciu ar afecta un număr nedeterminat de persoane, producând consecințe care depășesc cu mult sfera raportului juridic dintre contribuabil și autoritatea fiscală. Într-o asemenea situație, interesul public privind asigurarea funcționării neîntrerupte a serviciului de alimentare cu apă prevalează asupra interesului autorității fiscale de a proceda imediat la executarea creanțelor fiscale contestate, cu atât mai mult cu cât legalitatea acestora urmează a fi verificată în cadrul examinării acțiunii pe fond.

În aceste condiții, suspendarea executării actului administrativ constituie o măsură necesară și proporțională pentru prevenirea producerii unor prejudicii ireparabile și pentru asigurarea protecției efective a drepturilor reclamantului până la soluționarea definitivă a litigiului. Or, anume pentru celeritate şi prevenţia producerii unor prejudicii iremediabile legiuitorul a oferit dreptul instanţei de judecată să suspende executarea actului administrativ până la soluţionarea cererii de chemare în judecată, cu atât mai mult cu cât suspendarea nu prezintă nici un risc sau o altă consecinţă iremediabilă ulterior, ci din contra asigură evitarea producerii unor prejudicii ireparabile.

În conexiunea celor relatate, circumstanţele stabilite de instanța de recurs infirmă constatările primei instanțe referitoare la inexistența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile şi, corespunzător, confirmă temeinicia argumentelor invocate de recurentul SRL „Apa Cristalina”.

Reiterând, în fundamentarea poziției de a admitere a recursului, Completul specializat menționează că, din punct de vedere constituţional, suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se întemeiază, în calitate de măsură de protecţie provizorie, pe articolele 1, 20, 26 şi 53 din Constituţie.

În special, articolul 53 alin. (1) din Legea fundamentală garantează un drept fundamental la protecţie juridică efectivă împotriva actelor autorităţii publice, în măsura în care acestea interferează cu drepturile persoanei în cauză.

Suspendarea executării actului administrativ individual implică o abordare complexă, pe de o parte, dată de necesitatea implementării efectului executoriu al acestuia, iar pe de altă parte de protecţia juridică efectivă, care include şi protecţia judiciară provizorie, în privinţa efectului executoriu al actelor administrative individuale împovărătoare.

În lipsa implimentării eficiente a mecanismului asigurării protecţiei judiciare provizorii în cadrul exercitării controlului judiciar asupra măsurilor suverane întreprinse de autoritățile publice în procesul de realizare a funcţiilor și sarcinilor administrative (de executare a legilor), conceptul statului de drept şi accesul efectiv la un control judecătoresc ar putea fi compromis sever, transformându-se doar într-o formalitate. Totodată, dreptul subiectiv din unul concret şi efectiv, s-ar transforma

într-o dimensiune iluzorie şi teoretică, datorită intervalului de timp de la iniţierea procesului şi până la adoptarea unei hotărârii judecătoreşti definitive. Astfel, de vreme ce statul garantează un drept, el trebuie să creeze premisele realizării depline a acestuia.

Protecţia legală provizorie în procesul de contencios administrativ nu a fost concepută şi nici nu poate fi o instituţie formalistă, aceasta constituind o regulă aplicabilă de fiecare dată, atunci când este impusă de necesitatea apărarii urgentă a revendicării încălcării dreptului subiectiv al reclamantului, legalitatea şi proporţionalitatea administraţiei publice, prin punerea în balanţă a altor componente ale interesul public.

În lumina celor expuse, Completul judiciar specializat reiterează aplicabilitatea reglementărilor art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a Recomandării nr. R (89) 8 privind protecția judiciară provizorie în cauzele administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri la 13 septembrie 1989, și a Rezoluției (77) 31 privind protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1977. În temeiul acestor instrumente internaționale, instanța are obligația de a garanta principiul protecției provizorii efective a persoanei interesate, în cadrul unui proces de contestare a unui act administrativ, ca mecanism indispensabil de echilibrare a raportului juridic dintre particular și autoritatea publică.

Astfel, pornind de la prezumția că protecția juridică provizorie are funcția de a garanta o protecție legală efectivă, în temeiul articolelor 3, 20, 36, 39, 189 și 219 din Codul administrativ, și constituie un remediu intermediar de protecție a drepturilor, în speță, Completul judiciar specializat, în temeiul reglementărilor art. 172 și art. 214 din Codul administrativ, concluzionează că, contrar celor reținute de prima instanță, sunt întrunite condițiile pentru acordarea protecției juridice provizorii împotriva efectului executoriu al Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.769/4341 din 12 decembrie 2025, contestată de reclamant, în scopul evitării riscului producerii unor prejudicii ireparabile acestuia și pentru asigurarea unei protecții legale efective, până la emiterea unei hotărâri judecătoreşti executorii.

Astfel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că, în speță, instanța de fond nu a atribuit o apreciere obiectivă circumstanțelor cauzei, motiv pentru care va admite recursul declarat de SRL „Apa Cristalină”, va anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 martie 2026 și va adopta o nouă încheiere, prin care se admite cererea înaintată de SRL „Apa Cristalina” privind suspendarea executării Deciziei nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Apa Cristalina”.

În conformitate cu prevederile art. 172 alin. (2), art. 214 și art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea

acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de SRL „Apa Cristalină”.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 martie 2026 și soluționând prin decizie problema respectivă, se adoptă o nouă încheiere, *potrivit căreia:*

Se admite cererea înaintată de SRL „Apa Cristalină” cu privire la suspendarea executării Deciziei nr. 769/4341 din 12 decembrie 2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Apa Cristalină”.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii

Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae